

Însingurare

CTN

Stau și privesc depărtări îmbrăcate-n lumină...
Lacrima scapătă din adânc printre gene
Ca un foc ce se zbate, izvorând din argilă,
Înălțându-se tainic spre zări gordiene.

Trec stoluri de umbre și amintirea mi-e plină
De zile-nsorite ce-au trecut peste vreme,
Dar frânturi se desprind și în pas de felină
Dispar pe sub norii bântuiți de blesteme.

Se cuibărește tăcerea, iar vremea haină
Își culcă printre ramuri pustiul și geme.
Gândul tresare, dar ziua îmi pare senină,
Doar un fior rătăcit mă pune-n dileme.

Câteva raze târzii s-au oprit pe colină
Ca un cerb înaintea tăcerii supreme...
Ochii rămân agățați de lumina divină;
Printre lacrimi apun și răsar crizanteme!